

MINISTERUL FINANTELOR
Directia generala a finantelor publice Arges

DECIZIA nr. 10 / 04.03.2005

Directia generala a finantelor publice Arges a fost sesizata de Autoritatea nationala a vamilor - Directia regionala vamala Craiova prin adresa inregistrata la D.G.F.P. Arges asupra contestatiei formulate de S.C. X din Pitesti.

S.C. X din Pitesti a formulat contestatie inregistrata la Directia regionala vamala Craiova impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal intocmit de organele constatatoare ale Directiei regionale vamale Craiova - Serviciul supraveghere vamala privind virarea la bugetul de stat a sumei reprezentand:

- drepturi vamale de import
- dobinzi aferente,
- penalitati de intirziere aferente.

Contestatia este depusa in termenul legal prevazut de art. 176 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata.

Directia generala a finantelor publice Arges constatand ca in speta sunt intrunite dispozitiile art. 174 si art. 178 lit a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala este competenta sa solutioneze contestatia formulata de S.C. X din localitatea Pitesti.

I. In sustinerea contestatiei S.C. X considera ca nu datoreaza suma reprezentind drepturi vamale, dobinzi si penalitati de intirziere aferente stabilita prin procesul verbal deoarece organele constatatoare ale Directiei regionale vamale Craiova - Serviciul supraveghere vamala nu au luat in considerare faptul ca exportatorul a facut urmatoarea mentiune pe facturi “ exportatorul produselor care

fac obiectul prezentului document declara ca , cu exceptia unei indicatii contrare clare , aceste produse au ca origine preferentiala comunitara” .

Totodata contestarea sustine ca are “ serioase dubii cu privire la veridicitatea verificarilor efectuate de autoritatea vamala olandeza” intrucit din cele 5.000 bucati anvelope second hand importate nu se poate ca “ toate sa fi fost extra-comunitare” .

Fata de cele de mai sus contestarea solicita anulara masurilor stabilite prin procesul verbal cu privire la plata sumei reprezentind drepturi vamale, dobinzi si penalitati de intirziere aferente.

II. Prin procesul verbal organele de control vamal au constatat ca in perioada 04.10.2002-21.10.2003 S.C. X a efectuat prin Biroul vamal Pitesti o operatiune vamala de import definitiv , prin care au fost indigenate anvelope uzate conform D.V.I. y.

Marfurile au fost importate de la firma Z din Olanda, si in baza declaratiei de origine pe factura, au beneficiat la importul acestora de un regim tarifar preferential.

Prin adresa Autoritatea nationala a vamilor Bucuresti instiinteaza Directia regionala vamala Craiova, urmare corespondentei purtate cu Administratia vamala din Olanda ca “ exportatorul nu a prezentat documente pentru a dovedi originea preferentiala a marfurilor “.

Urmare acestui fapt s-a stabilit ca marfurile importate nu pot beneficia de regim preferential drept pentru care in conformitate cu prevederile art. 107 din Regulamentul vamal de aplicare a Codului Vamal al Romaniei aprobat prin H.G. nr. 1114/2001 organele vamale au procedat la recuperarea taxelor vamale si altor drepturi de import stabilind o datorie vamala in suma reprezentand:

- drepturi vamale de import
- dobinzi aferente,
- penalitati de intirziere aferente.

III. Prin referatul intocmit de Directia regionala vamala Craiova se propune respingerea contestatiei formulate de S.C. X ca neintemeiata.

IV. Avand in vedere actele si documentele dosarului, motivele invocate de contestatoare in raport cu prevederile actelor normative in vigoare, se retin urmatoarele:

Referitor la suma reprezentind drepturi vamale de import.

Directia generala a finantelor publice Arges este investita sa se pronunte daca S.C. X datoreaza drepturi vamale de import in conditiile in care societatea a importat marfuri neoriginare din Comunitatea Europeana care nu beneficiaza la importul lor in Romania de preferinte vamale tarifare .

In fapt in perioada 04.10.2002-21.10.2003 S.C. X a efectuat prin Biroul vamal Pitesti o operatiune vamala de import definitiv , prin care au fost indigenate anvelope uzate conform D.V.I. Y, beneficiind la import de un regim tarifar preferential conform declaratiei de origine pe factura.

Directia regionala vamala Craiova, in baza prevederilor art. 32 din Protocolul nr. 4 anexa la Acordul Romania - UE a solicitat prin adresa Autoritatii nationale a vamilor Bucuresti efectuarea unui control "a posteriori" al dovezilor de origine prezentate de catre S.C. X. cu ocazia efectuarii formalitatilor de import, control care a avut ca scop determinarea exacta a prevederilor in baza carora s-a stabilit si s-a atribuit caracterul originar al bunurilor importate.

Autoritatea nationala a vamilor Bucuresti prin adresa instiinteaza Directia regionala vamala Craiova, urmare corespondentei purtate cu Administratia vamala din Olanda, ca " exportatorul nu a prezentat documente pentru a dovedi originea preferentiala a marfurilor ".

In drept, cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art. 32 pct. 1 si pct. 5 din Protocolul/ 27.12.2001 referitor la definirea notiunii de " produse originare " si metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitățile Europene si statele membre ale acestora, pe de altă parte, care precizeaza:

"Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte conditii stipulate în acest protocol.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice si dacă produsele în cauză pot fi

considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.”

Având în vedere prevederile legale menționate precum și faptul că Administrația vamală din Olanda comunică Autorității naționale a vamelor București că marfurile importate de S.C. X de la firma Z sunt considerate ca având **origine nedeterminată** se reține că organele vamale în mod legal au procedat la recalcularea drepturilor vamale de import conform art. 107 din H.G. nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României care precizează:

“ În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare. “

În speta sunt incidente și prevederile art. 135 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României care precizează:

“În cazul în care la verificări ulterioare se constată că taxele vamale nu au fost corect determinate se procedează potrivit art. 61 din Codul vamal al României.”

Totodată la art. 61 din același act normativ se precizează:

“(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidente referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau detine informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există.

3) Când controlul vamal ulterior constată că s-au încălcat reglementările vamale aplicate, datorită unor date cuprinse în declarația vamală, autoritatea vamală, după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de încasare, respectiv de restituire a acestora.”

Față de cele arătate reiese că organele de control vamal au procedat legal la întocmirea procesului verbal și stabilirea diferenței de drepturi vamale de import, contestația urmînd a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

Referitor la suma reprezentind dobinzi aferente drepturilor vamale de import, cauza supusa solutionarii Directiei generale a finantelor publice Arges este daca S.C. X datoreaza dobinzi aferente drepturilor vamale de import in conditiile in care nu a achitat la termen debitul datorat.

In fapt, organele de control au calculat dobinzi pentru neachitarea in termen a drepturilor vamale de import.

In drept, sunt aplicabile prevederile art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, care precizeaza:

“Orice obligatie bugetară neachitată la scadență generează plata unor majorări calculate pentru fiecare zi de întârziere, până la data achitării sumei datorate, inclusiv.”

In speta sunt incidente si prevederile art. 12 si art. 13 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicata, care precizeaza:

“ art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligatiilor bugetare debitorii datorează dobânzi si penalități de întârziere. Dobânzile si penalitățile de întârziere datorate sunt cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil.

art.13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligatiei bugetare si până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferentele de obligatii bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadentei obligatiei bugetare, la care s-a stabilit diferenta, până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Totodata potrivit art.114 alin. 1 si art. 115 alin. 1 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata:

“ART. 114

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

ART. 115

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.”

Având în vedere prevederile legale sus menționate și întrucât S.C. X datorează drepturi vamale de import pe care nu le-a achitat la termenul legal, rezultă că aceasta datorează și sumele reprezentând măsura accesorie în raport cu debitul, respectiv dobânzi, conform principiului de drept “*accessorium sequitur principale*”.

În consecință urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. X pentru dobânzile aferente drepturilor vamale de import.

Referitor la penalitățile de întârziere aferente drepturilor vamale de import cauza supusă soluționării Direcției generale a finanțelor publice Argeș este dacă petenta datorează penalități de întârziere aferente drepturilor vamale de import în condițiile în care nu a achitat la termen debitul datorat.

În fapt, organele de control au calculat penalități de întârziere pentru neachitarea în termen a diferenței de drepturi vamale de import.

În drept, sunt aplicabile prevederile pct. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 26/2001 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare care precizează:

“ Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri bugetare, cu excepția majorărilor de întârziere, a penalităților și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei

în care acestea aveau termene de plată. Penalitățile de întârziere nu înlătură obligația de plată a majorărilor de întârziere și/sau a penalităților. “

În speța sunt incidente și prevederile art. 14 alin. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, republicată, care precizează:

“(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.”

Totodata potrivit art. 120 alin. 1 din din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala:

“(1) Plata cu întârziere a obligatiilor fiscale se sanctioneazã cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lunã si/sau pentru fiecare fractiune de lunã de întârziere, începând cu data de întâi a lunii urmãtoare scadentei acestora pânã la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlãturã obligatia de platã a dobânzilor.”

Fata de prevederile legale sus mentionate si avind in vedere ca S.C. X datoreaza drepturi vamale de import pe nu le-a achitat la termenul legal, rezulta ca aceasta datoreaza si sumele reprezentand masura accesorie in raport cu debitul, respectiv penalitatile de intarziere, conform principiului de drept “ *accessorium sequitur principale* “.

In consecinta urmeaza a se respinge ca neintemeiata contestatia formulata de contestatoare pentru penalitatile de intarziere..

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 61 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al Romaniei, a art. 107 si art. 135 din Hotararea Guvernului nr. 1114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, art 32 pct. 1 si pct. 5 din Protocolul/27.12.2001 referitor la definirea notiunii de "produse originare" si metodele de cooperare administrativã, anexã la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, si Comunitãtile Europene si statele membre ale acestora, pe de altã parte, art. 12 , art. 13 si art. 14 alin. 1 din Ordonanta Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare, art. 13 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanmtelor bugetare, coroborate cu prevederile art. 114 alin. 1, art. 115 alin. 1, art. 120 alin. 1, art. 174, art. 176, art. 178, art. 179, art. 182 si art. 185 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata se :

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulate de S.C. X din Pitesti pentru suma reprezentand:

- drepturi vamale de import
- dobinzi aferente,
- penalitati de intirziere aferente.

Prezenta decizie poate fi atacata la Tribunalul Arges in termen de 30 zile de la data comunicarii, conform prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV